

Pred Tednom matere in otroka

Teden matere in otroka, ki bo po vsej državi od 3. do 10. junija, je gotovo praznik vsega ljudstva, posebej pa se mora biti praznik žena, ob katerem se bo zlasti organizacija AFŽ temeljiteje pozanimala za varstvo in zaščito matere in otroka v novi socialistični državi.

Okrajni odbor AFŽ v Murski Soboti je za Teden matere in otroka izvršil že številne priprave. Po potrebi in načrtih, ki jih okrajnemu odboru sporočajo vsake organizacije AFŽ, je okrajni odbor pripravil nekaj načrt del, ki se bodo izvršila v tekmovanju za počastitev tega tedna.

Zdravstvena in socialna skrb za mater in otroka je ena najvažnejših nalog AFŽ. Zato bodo žene v prekmurških vaseh v tekmovanju za počastitev Tedna matere in otroka ustanovljale nove aktivne za pomoč nosečim ženam, v krajih pa, kjer ti aktivni ne obstajajo, bodo njihovo delo poživile. Naloge teh aktivov, ki bi jih naj vodile izkušene žene, so velike. Predvsem naj bi ti aktivni skrbeli, da bi se bodoče matere dobro spoznale z zdravstvenimi vprašanji, ki jih mora poznati vsaka mati. Aktivni pa imajo tudi nalogo, da pomagajo ženi, ki pričakuje otroka. V zadnjem času, ko je v veljavni uredba o obveznem zdravniškem pregledu vsake noseče žene, naj bi ti aktivni onominalni

nizaciji rodiljskih sestankov. Na teh se naj stari seznanijo z vsemi perečimi vprašanji vzgoje svojih otrok v šoli in izven nje. Žene naj tudi ne pozabijo na pionirske sejme, ki so se že lani pokazali kot zelo priljubljena oblika otroške zabave. Žene naj bi pripravile igračke, pa tudi knjige, ki bi jih lahko pionirji na sejmih kupili, seveda po zmernih cenah. Lani so pri pripravljanju igračk pokazale izredno lepe uspehe žene v Murski Soboti in v Martjancih. Tudi kakšna majhna zakuska za deco bi bila v tem tednu kaj pristrčna svečanost za matere in otroke.

Poleg naštetih nalog čakajo prekmurške žene v Tednu matere in otroka še mnoge druge skrbi. V soboškem okraju je 17 otrok-sirok, ki vsled raznih okolišnosti nimajo prave vzgoje. Nadse hvalno delo bi naredila organizacija AFŽ, če bi našla poštene družine, ki so pripravljene sprejeti te otroke v svoj krog. V Tednu matere in otroka naj organizacija AFŽ ne pozabi na matere s številnimi otroki, naj se jih spomni z obiskom in vsaj s kakšnim šopkom rož.

Med vsemi organizacijami AFŽ v soboškem okraju se je prva začela pripravljati na Teden matere in otroka mestna organizacija AFŽ v Murski Soboti. Tu so žene sklenile, da bo v Tednu matere in

LJUDSKI Glas

GLASILO OSVOBODILNE FRONTÉ ZA OBMRURSE OKRAJE

Štev. 20 — Leto III.

Murska Sobota, 24. maja 1951

Cena 6 din

Če ljudje sami odločajo...

Od Rakičana do Beltincev so polja ravna kot dlan. Sredi bujno rastočih žit puhti sveža preozana zemlja. Nekje za nepreglednim poljem vstajajo široka gospodarska poslopja z bežlajočimi čredami živine. Po široki planjavi ropoče traktor...

čistem šele v jeseni. Ze zdaj računajo s prodajo 12 vagonov žita, 29 vagonov krompirja, 24 vagonov povrtnin in večje količine semenja. Živinorejci imajo postavljen načrt: 2300 pitancev, 117.000 litrov mleka in 30.000 komadov jajc. To ni šala!

Nekdanji »berošiči« stanujejo v novih stanovanjih, ki se vrstijo ob cesti. Imajo elektriko, moderne štedilnike in opravno. Tega pod grofco pač niso imeli.

V pisarni se sklanja nad papirji mladi brigadir Miha. Z veseljem pripoveduje o prvih uspehih, ki jih je brigada dosegla s križanjem svinj. Hočejo vzgojiti pitance, ki bodo ugodno prenašali domače terenske prilike in se v večjem številu množili. Prvi rezultati so zelo ugodni. Križanci so odporni in potrebujejo povprečno manj hrane, kot pa čistokrvne svinje. Takole primerjajo: križanec potrebuje pri prirastku 1 kg masti 4,05 kg, čistokrvna svinja pa 4,30 kilogramov krmil. Če upoštevamo množino pitancev, prihranijo lepe vsote denarja in svinjske krme.

Posebnost na Nemščaku je perutnarska farma, ki so jo zgradili tik ob Muri. Vzgajajo vodno perutlino in kokoške. Letos so dali za potrebe valilnic več tisoč komadov priznanih jajc.

PRED LETI MOČVIRJE, DANES PA FARMA

Skoraj neverjetno, a vendar resnica. Tam, kjer je pred nekaj leti bilo močvirje, je zrastle novo naselje modernih hiš. Živinorejska brigada Nemščak nosi glavno breme proizvodnje.

Zgradili so osem večjih hlevov in centralno kuhinjo. Čeprav zgradbe niso dograjene, so hlevi polni pujskov, pitancev in plemenitih svinj. Svinjarice delajo s polno paro, seveda kar z rokami. Miholič ima nad 2500 pitancev in plemenjač. Norma je 150 komadov. On opravlja vse delo z lahkoto. Pomagajo mu izkušnje, ki si jih je pridobil v Nemčiji in Franciji. Seveda, tam je bil samo hlapec, tu pa je gospodar... Njegova beseda obvelja v brigadi.

Tudi med učitelji imamo nagrajence

Prosvedni delavci murskosoboškega okraja so v tekmovanju na čast 10. obletnice OF dosegli vidne uspehe. Za njihove zasluge pri prevzgoji kmečkega ljudstva je Prezidijski ljudske skupščine Jugoslavije na predlog okrajnega odbora Ljudske prosvete nagradil z medaljo dela naslednje prosvetne delavce: tov. Orešnik Ivana, ravnateljica nižje gimnazije v Cankovi, Beloglavec Vilbald, ravnateljica nižje gimnazije v Gor. Lendavi, tov. Vučak Stefana, ravnateljica nižje gimnazije v Puconcih, in Sreš Martina, šolskega upravitelja v Ižakovcih.

Odlikovanci so ob priliki sprejema odlikovanj obljubili, da bodo odsej vložili več truda v svoje delo, ker lahko edino s tem upravičijo zaupanje in odlikovanje najvišjega foruma narodov Jugoslavije.

Tovarišem čestita vse delovno ljudstvo Prekmurja, kateremu so odlikovanci pomagali pri prevzgoji. S svojo poštvalnostjo pa lahko služijo za svetel zgled vsem svojim stanovskim tovarišem.

V nedeljo bomo šli na Vrazov dom

Sto let je minulo, odkar je v Zagrebu prenehalo biti srce slovenskega in hrvatskega pesnika, prileškega rojaka Stanka Vraza. Starejši ljudje se še spominjajo dneva, ko so v prijazni hišici na Cerovcu slavili 100-letnico pesnikovega rojstva.

Svet za kulturo in prosveto v Ljutomeru je poskrbel za obnovitev pesnikovega doma, ga s pomočjo množičnih organizacij pripravil, da sprejme številne obiskovalce, ki bodo v nedeljo ponovno manifestirali bratstvo med hrvatskim in slovenskim narodom.

V nedeljo bomo spet obiskali njegov hram, skromno izbico, v kateri se je začelo plodno pesnikovo življenje. Njegovi častilci iz Hrvaške se mu bodo oddolžili s spominsko ploščo.

Preko Stanka Vraza nas vežejo kulturne vezi s hrvatskim narodom. Stankov Vraz je postal popularen med slovenskim ljudstvom, odkar je dr. Slodnjak dokazal, da je bil tudi upoštevanja vreden slovenski pesnik. J. B.

Obisk v lendavski zadružni trgovini

Od trgovine kmečkih delovnih zadrug lendavskega okraja, ki je bila odprta pred dvema mesecema v Dolnji Lendavi, so potrošniki tega industrijskega kraja mnogo pričakovali. Ze vnaprej so jim pripovedovali, da bo trgovina uspešno pobijala visoke cene kmetijskih pridelkov, ki jih nudijo privatni kmetje na trgu. Objubljali so, da bo imela v prodaji moko, mast, meso itd., toda od vseh teh obljub ni ostalo ničesar. V dveh mesecih, odkar je trgovina odprta, so zadržniki zadovoljili le malenkostne potrebe potrošnikov.

Predvsem s kmetijskimi pridelki je trgovina zelo slabo založena. Navadno nudi potrošnikom le manjše količine zelenjave: malo solate, peteršilja, redkvice in malenkost ostalih povrtnin, ki pa je ne pošiljajo v trgovino zadržniki, marveč jo odstopa ekonomija podjetja za proizvodnjo nafte, kadar je ima za svoje potrebe preveč. V času, ko je v Dolnji Lendavi najbolj primanjkovalo krompirja, so ga kamovski zadržniki poslali v trgovino okrog 1500 kilogramov, istočasno pa so ga v večjih količinah prodajali nakupo-

valem iz Hrvaške, ki so jim ga plačali po neprimerno višjih cenah. V dveh mesecih je nudila trgovina potrošnikom samo okrog 600 kg moke, čeprav je imela samo kmečka delovna zadruga v Crenovskih spomladni na zalogi še mnogo rži in pšenice. Nikoli še ni imela trgovina v prodaji masti in mesa, prav tako ni nudila potrošnikom mlečnih izdelkov.

Cene pridelkov v trgovini so občutno višje od cen pridelkov, ki jih nudijo prekmurški kmetje na trgu. Te dni so bila na primer jajca na trgu po 8 din komad, trgovina kmečkih delovnih zadrug pa jih je prodajala po 9,5 din. Moka je bila v trgovini po 160 in celo po 180 din kilogram v času, ko so jo kmetje prodajali po 130 din kilogram.

Samo bežen obisk v trgovini nudi kaj žalostno sliko. Neprestano prihajajo vanjo ljudje in vprašujejo po tem in onem, poslovsodja pa odgovarja potrošnikom vedno enako: »Nimamo!«

Ugled vsega zadržništva v lendavskem okraju zahteva, da zadržniki spremenijo odnos do svoje trgovine, sicer je boljše, da jo zaprejo. D. H.

V domovih igre in dela skrbijo za naš najmlajše...

bodoče matere na to, kako važen je zanje in za otroke takšen pregled.

V tekmovanju za počastitev Tedna matere in otroka bodo žene po prekmurških vaseh pristopile k ustanavljanju novih cicibanovih sob in holičkov ter otroških vrtcev. Blizu se čas velikega dela na polju in marsikatera mati bo hvaležna, če bo mogla prepustiti otroka vzgojiteljici, da se bo lahko sama popolnoma posvetila delu. Letos se bo številna stalaht otroških vrtcev v okraju znatno povečala. Dobite jih bodo vasi Tešnovo, Puconci, Sebeborci, Moščanci, Bahovci, Dokležovje, Rogoševci, Šalovci, Hodoš, Marhovi, Cepinci, Ižakovci in Melinci, sezonska otroška vrtca pa bosta v Ivancih in Gančanih. Lepo bi bilo, če bi bili vsi ti vrtci opremljeni že v času tekmovanja za Teden matere in otroka. Prosveta bo poskrbela za vzgojiteljice, naloga žena pa je, da pomagajo z denarnimi sredstvi in z materialom pri njihovi ureditvi. Gotovo se bo vsak obrtnik v vasi rad odval povabilu, da prispeva nekaj ur dela pri ureditvi otroškega vrtca. Toda, organizacija AFŽ mora dati za to pobudo. Naj žene tudi letos pokažejo v Tednu matere in otroka toliko samoiniciative, kot so je pokazale lani žene v Križevcih, Dokležovju in drugod. Nujno pa seveda je, da z započetim delom tudi nadaljujejo.

V Tednu matere in otroka naj nudijo žene uso pomoč učiteljem pri orga-

otroka v Murski Soboti vsak dan po ena prireditve. Povezale so se že z vsemi množičnimi organizacijami in mnogimi podjetji, ki so jim obljubila svojo pomoč. Tako bodo člani Zveze borcev otrokom pripovedovali zgodbe iz narodnoosvobodilne borbe, Ljudska univerza bo v tem tednu priredila predavanje o družinski vzgoji, kjer bo govoril ravnatelj gimnazije tovariš Novak. Žene so že tudi naprosile zdravnik, da bo govoril o važnih zdravstvenih vprašanjih. Med tednom bo priredil koncert v Murski Soboti znani slovenski pianist Anton Trošt. Veliko razvedrila bo nudilo otrokom lutkovno gledališče in pa fizikturni popoldan, kjer se bodo pionirji preizkušali v vseh panogah fizikulture. V Tednu matere in otroka bo v Murski Soboti odprt tudi nov otroški vrtec. Ob zaključku Tedna pa bo organizacija AFŽ priredila slavnostno akademijo. Pionirje čaka za zaključek tedna veselo presenečenje: pionirski sejem! Mesno kleparstvo je že obljubilo, da jim bo pripravilo lične igračke, prav tako bo zanje poskrbel Okrajni marazim. Iz blaga, ki ga bosta dala ženam obrtni servis in tovarna perila, pa bodo šivile in krojači pripravili pionirjem hlače, srajčke itd. Mizarij invalidskega podjetja so obljubili, da bodo pionirjem izdelali lične posode za cvetlice, s katerimi bodo okrasili svoje igrišče v parku.

Danica Hiršl

Ljutomerske zadruge so že posegle na trg

Ko se je pred dobrim mesecem ustavil večji tovorni avto sredi Guštanja, so domačini kar ostrmeli. Ne toliko zaradi tujih ljudi, kolikor zaradi blaga, ki so ga pripeljali. Tu so bila tako iskana živila: meso, bela moka, salame, vino, olje itd. »Pa niso črnoborizjanci?« so dejali domačini. Ne, to niso bili! Avto je pripeljal živila iz Ljutomerskih zadrug za novo zadržno trgovino. »O, to pa je druga stvar!« so se razveselile gospodinje.

PRED PRVIMI TEŽAVAMI

Mladi nabavljatelj Franček se je znašel sredi nepredvidenih težav. Na KLO v Guštanju so mu obljubili, da bodo pravočasno pripravili in očistili prostore za zadržno trgovino — sedaj pa je našel le prašne »lunke«. Izgledalo je, da so na KLO pojedli dano obljubo. Nič za to! Franček se je hitro znašel, očistil so prostore, poiskali prodajalca in začeli prodajati. Prve dni je bil takšen naval da se je prodajalec stežka obračal. Zenske so kmalu pogruntale ceno, ki je bila za 15 do 20% nižja kot pa na mariborskem trgu. Takole so izračunale: voznja v Maribor in nazaj, hrana, izgubljeni čas, ki je gospodinji skopno odmerjen — za vse to so lahko kupile 2 kg moke. In še doma povrh!

PRODAJMO ČIM VEČ PRIDELKOV PO ZMERNIH CENAH

Po enem mesecu je zadržna trgovina že dobro upeljana. Nabavljatelj Franček je že doslej pripeljal nad 60 prašičev, 800 kg klobas, nad 4000 kg bele moke, 1000 kg jedilnega olja, 15 tisoč komadov jajc, večje zaloge sorte-nega vina, žganja in drugih živil. S cenami so gospodinje kar zadovoljne. Največ povpraševanja je po beli moki, olju, mesu in vinu, manj pa po žganju in krompirju. Ker pa še vseh živil v

prodaji ni dovolj, budno pazijo, da ugodnih cen ne izrabljajo spekulanti. Primer! Pred kratkim so dali v prodajo več tisoč kilogramov krompirja po ceni 21 din za kilogram. V istem času pa je trgovina KZ Guštanj odkupovala krompir po 23 din za kilogram. Torej kar ugoden zaslužek za spekulante, ki bi se lahko koristili z ugodnim nakupom in zadržni trgovini! To blago bi lahko prodajali naprej za dva dinarja dražje. No, prodajalci so takoj zaustavili prodajo ter uredili zadevo v KZ. Kaj pa pravijo zadržniki? Ti so zadovoljni s hitro in redno prodajo proizvodov. Vsak posameznik je zainteresiran za čim višjo proizvodnjo, kar v prejšnjih letih ni bilo opaziti. Največ pa je to, da jim prodano blago prinese še 15% bonov. Letos oziroma izredno dobro kažejo, obetajo se ugodne cene beli moki, po kateri je trenutno še največ povpraševanja. Zadruga pa ima pripravljene tudi večje površine zgodnjega krompirja, za katerega bodo morale poiskati novih tržišč. V vidu imajo ustanovitev zadržnih trgovin v Prevaljah in v Ljutomeru.

ZADRUŽNA TRGOVINA IMA SVOJ KAMION

Za brezhibno trgovanje je potrebna hitra dostava blaga, posebno živil, ki se kaj rada v poletnem času pokvarijo. Guštanj pa je daleč od Ljutomerskih zadrug. Zato ima zadržna trgovina svoj tovorni avtomobil, s katerim pripeljejo blago od proizvajalcev v njene prostore. Le s skladišči in hladilniki je še težava. Niti prvega niti drugega v Guštanju nimajo. Poletni meseci se bližajo, zato naj temeljito pristopijo k delu. Le z brezhibnim poslovanjem bo lahko trgovina uspešno intervenirala na trgu in onemogočila spekulantom, da bi bogateli na račun delovnega človeka.

-k

Za tržiški kulturni dom

V radgonskem okraju že zbirajo prispevke za gradnjo kulturnega doma v Trstu. Vabilu republiškega odbora za pomoč tržiškim Slovincem so se odzvale frontne, sindikalne in mladinske organizacije, ki zbirajo med svojim članstvom denar, les in razpoložljivi gradbeni material.

Vaški odbor Osvobodilne fronte v Janhovi je prvi zbral 1170 dinarjev, čeprav je obiskal samo 17 hiš. Janhovo štejejo med najmanjše vasi v okraju, ki pa se je tokrat prva izkazala.

Tudi radgonski frontovci dajejo prostovoljne prispevke. Člani sindikalne podružnice radgonskega DES so zbrali 1300 dinarjev in jih poslali sindikalnemu svetu. Pri okrajnem magazinu nočejo ostati med zadnjimi, saj so prvi dan prispevali preko 500 dinarjev, pomoči pa ne bodo odrekli člani podružnice, ki so zaposleni na podeželju. -ko

Tatinska skupina soboških mlinarjev čaka pred sodiščem

Vsakomur je znano, da je precejšnji del lanskoletnih težave nosilo v naši republici prekmursko kmečko ljudstvo. Ne moremo zanikati dejstva, da so prekmurki kmetje svoje dolžnosti do države in skupnosti v precejšnji večini izvršili. V mnogih primerih so svoje obveznosti celo s težavo izpolnili. V trdni zavesti in čvrstem prepričanju, da oddajajo svoje žito skupnosti, da pomagajo pri premagovanju posledice lanske suše, jim tudi ta žrtve ni bila pretežka.

Medtem, ko se je delovno ljudstvo s težavo borilo za izvedbo načrtnih nalog, pa so se našli v Okrajnem mlinu v Mur. Soboti ljudje, ki so jim bile splošne težave deveta briga.

Pred sodiščem se bodo morali zagovarjati obdolženci: Titan Franc, Sever Franc, Franko Franc, Horvat Ludvik, Tivadar Mariin, Gutman Franc, Jerebič Stefan in ostalih 11 soobdolžencev. Drznosti in brezobzirnosti, s katero so odtujevali splošno ljudsko premoženje, ni primera. Titan Franc, kateremu je dokazano, da je preprodal okrog 1700 kilogramov moke, ukradene iz državnega mlina, je karakterističen primer dozorelega črnoborzijskega — mojstra svojega poklica. V povezavi z mlinarji: Sever Francem, Franko Francem in Horvat Ludvikom, od katerih je moko prejemal, a le-ti so isto v mlinu kradli, si je obdolženi Titan ustvaril široko mrežo nedovoljene trgovine, preko katere je uspešno plasiral ukradene mlevske izdelke v različne kraje naše republike. Že samo dejstvo, da je od posameznih ljudi — svojih odjemalcev — prejemal glede na količine naročila, kaže na določen sistem in organiziranost v delu teh ljudskih škodljivcev.

Mlinarji Sever Franc, Franko Franc in Horvat Ludvik, ki so na spreten način kradli moko v nočnem času, ko jim je bila splošna imovina v mlinu zaupana — so redki primeri tatov, ki jim posledice njihovega početja niso bile mame. Če je bil primanjkljaj moke le preveč očiten, so napravili hladnokrvno prijavo, češ da je bil v njihovo podjetje izvršen vlom, kakršnekoli

sum o njihovi soudeležbi pa so odločno odklanjali. Vsi trije so torej kradli moko in so jo ponoči ob dogovorjenem času prinašali svojemu pajdašu Titanu, ki jih je potrpežljivo čakal nedaleč od mlina, na že prej dogovorjenem mestu. To je bilo pri budnem in uglednem nočnem čuvaju tov, Gutmanu. Da je Gutman pri opravljanju svoje službe prizanesljivo o teh tatvinah molčal in jih celo čuval pred morebitnim iznenadjenjem, je čedna družina tudi zanj poskrbela, da mu ni manjkalo ne moke in ne denarja.

Ko je Titan moko prevzel, ni tvegaj daljšega prevoza, temveč jo je na kolesu pripeljal do Tivadar Martina, pri katerem so si omenjeni izgovorili skladniče, odkoder so jo potem razpečavali naprej. Pripomniti je, da se obdolženci Sever Franc, Franko Franc in Horvat niso posluževali vselej posrednika Titana, temveč so moko odnašali tudi neposredno k Tivadarju, ali pa je po njo prišel k mlinu Tivadar sam. Zato je skladniče pri Tivadarju imelo izredno važen pomen in je predstavljalo takorekoč tatinski center, o čemer pričajo številne polne in prazne vreče, najdene pri preiskavi.

Razumljivo je, da tudi nabudni Tivadar svojih uslužnosti Titanu in ostalim ni poklanjal zgolj iz prijateljskih nagibov, temveč je znal uveljaviti svoje usluge tako, da je bil njegov trud obilo poplačan, saj ima na vesti 17 vreč moke.

Vsem zgoraj imenovanim je dokazano, da so pokradli najmanj 8,5 ton raznovrstne moke, katero so potem prodajali po 70 do 80 dinarjev za kilogram.

Svojevrstna posebnost je nadmlinar Jerebič Stefan, ki sicer ni bil v povezavi z omenjenimi tatovi; temveč je kradel samostojno, ker mu pač nadrejeni položaj v službi povezanosti najbrže ni dovoljeval. Toda kljub temu, da je moral delati osamljen, ni bil nič prikrajsan. Posluževal se je prednosti, ki si jih ostali niso mogli. Pri belem dnevu je javno kradel, pri čemer mu je s prevozom priskočil na pomoč nje-

gov dober sotrudnik Bagri Jožef, ki je bil istočasno njegov kupec; Jerebič je njemu prodal 700 kg zrnja. Tekom preiskave se je ugotovilo, da je obdolženi Jerebič Stefan na ta način oskodoval državo za 2380 kg moke in zrnja. Pri prodaji na drobno je bil sicer nekoliko drag, saj je prodajal kilogram moke po 120 dinarjev, vendar je popolnoma primeren, da ga vključimo med ostale sovrtne, ki so bili sicer pri prodaji nekoliko bolj velikodušni. Zanimiv in omembe vreden je zagovor tudi Jerebiča, ki vztrajno trdi, da je prodano zrnje in moka njegov lastni pridelek, pridelan na zemljišču, ki meri 0,65 ha. Na tem zemljišču je imel posejane 0,30 ha pšenice, ima pa osemčlansko družino, ki jo je dobro prehranil. Kako je mogel prodati 2380 kg žita? Nikogar, pa najbrže tudi sodišča ne bo mogel prepričati o resničnosti svojih izpovedi. Njegova trditve, da ima najboljšo zemljo v Prekmurju, ki čudovito rodi, bo najbrže tudi klavarno prepada. V vztrajnosti, s katero se tega zagovora oklepa, ga ne motijo niti neovrgljivi dokazi, ki so jih ljudski organi tekmo preiskave dobili v roke.

Vsi navedeni in oni, ki jih zaradi številčnosti tu posebej ne omenjamo, so karakterističen primer moralno pokvarjenih ljudi-tatov splošno-ljudskega premoženja, ki s svojim škodljivim delom niso prenehali niti tedaj (lansko leto), ko so naši delovni ljudje v občutnem pomanjkanju najnujnejših prehranbenih predmetov z velikanskimi napori častno izvrševali načrtne naloge za dobrobit in boljšo bodočnost naših narodov.

Z gnevom in odločnostjo zavračajo prekmurski kmetje takšno ravnanje v naših mlinih in upravičeno pričakujejo, da bodo krivci prešli pravično kazen. H. B.

Še beseda o šolstvu v mursko-soboškem okraju

V našem Prekmurju smo poleg gospodarskih uspehov tudi v šolstvu vidno napredovali. Številčni porast osnovnih, srednjih, strokovnih in manjšinskih šol, nam je zgovoren dokaz, da naša oblast skrbi za vzgojo mladega pokolenja. V primerjavi s časi stare Jugoslavije, vidimo velik napredek v samem sistemu šolstva, materialni oskrbi šol in učencev, v množičnem izobraževanju šolske mladine v etnotnih šolah, skozi katere naj bi šlo 75 odstotkov naših otrok.

Vsakemu otroku so načelno odprta vrata do višje izobrazbe, kar je odraz najnovejšega šolskega sistema, ki pa se bo tudi v bodoče dopolnjeval. Nekoč je prav šolski sistem ovrnil učenca, da bi se šolal na višjih ustanovah. Lete so bile dostopne izbrancem, danes pa jih lahko obišče vsak učenec, ki ima pogoje za višjo izobrazbo.

Značilne za kvalitetno delo na naših šolah so številke, ki nam povedo, da smo znanje otrok močno izboljšali. Razveseljivo je tudi padec izostankarjev pri šolskem pouku. V šolskem letu 1949/50 je izostalo v nižjih razredih osnovne šole 4 odstotke manj učencev, kakor nekoč v stari Jugoslaviji. Meja osnovnošolske izobrazbe se je torej pomaknila navzgor.

Naši učitelji po vaseh opravljajo odgovorno nalogo, saj odpade na vsakih 51 učencev po en učitelj, dočim je v bivši Jugoslaviji bilo to število manjše za sedem učencev. Navzlic takšnemu stanju smo dvignili povprečni šolski obisk od 82% na 84%, letni šolski uspeh pa od 78% na 84%.

Bodoča šolska mreža predvideva osem novih gimnazij, ki bodo delovale poleg šestih dosedanjih. Zaradi potrebe po kakovostnem pouku po višje

„Mlada pota“ literatov soboške gimnazije

Skromna je prva ciklostilna številka gimnazijskega časopisa, toda pogumen korak mladih literatov. Pet, doslej nepoznatih imen je stopilo v javnost. Njihove vrstice zanikajo mnenje, da je na soboški gimnaziji zamrlo literarno ustvarjanje, ki je bilo po osvoboditvi zelo pestro.

»Kdor bo prijel v roke ta majhen zveščic, naj ne ocenjuje preveč kritično, kajti vsak začetek je težak!« je napisal v uvodniku urednik. Preveč plašno zvone te besede. Zato hočem povedati, da bi bilo bolj prav, če bi na istem mestu stalo: »Citalec naj se zaveda, da je to prvi zvezek časopisa mladih literatov gimnazije po osvoboditvi, kajti že samo to opravičuje začetne pomanjkljivosti!«

Da! Potrebno je več optimizma, saj nihče ne more od mladega gimnazijca zahtevati, da bo njegovo delo umetniško popolno. Pravtako ne sme začetnik ob dobronamerni kritiki prenehati, kajti s tem dokazuje, da ne veruje v svoje ustvarjanje.

Toda, preidimo na vsebino! Na desetih straneh najdemo šest pesmi treh avtorjev, dve črtici. O vseh bom povedal svoje mnenje, ki pa naj ne velja za nezmožljivo oceno. Pri ocenjevanju ne morem preko težav, ki jih imajo začetniki. Hočem poudariti, da je pri vseh opaziti vpliv vzornikov starejših pisateljev in pesnikov. Vzrok temu je, da mlad avtor ni izoblikoval popolnoma lasten slog, za kar je potrebno mnogo truda in izkušenj.

Zdi se mi, da je najbolje začetni tam, kjer je snov najbolj privlačna. Meni ugaj proza »Lovska sreča« izpod peresa Milivoja Slavca. V njej opisuje lovsko doživljanje. Pisec je oster opazovalec, kar lahko opazimo v živahnem in doživljem pripovedovanju. V kratkem ga bomo spet srečali na straneh časopisa »Mlada pota«.

Prepričevalen je tudi Rado Stepih s svojo črtico: »Beg«. Njegov razvoj ovira nedoživeta snov, katero razvija po pripovedovanju znanca ali pa je njen izvor v domišljiji. O tem pričajo

nekatera težja mesta, kjer je avtor preskočil opis prepotrebniših podrobnosti za spoznavanje celote. Preskočil je beg ujetnikov Bojana in Stanka, čeprav je »Beg« naslov in bistvo dogodkal. »Ves dan sta čakala v skrivališču... piše v sredini, ne da bi pojasnil, kako sta se izmaknila stražarju in prišla v skrivališče. Gotovo bi avtor laže uspel, če bi šel po poti Milivoja Slavca, ki je opisal, kar je sam doživel.

Ozrmo se po prispevkih mladih poetov. Najbolj mi je ugajala pesem: »O! grobu«, dasiravno je na zadnji strani časopisa. Seveda ne bom trdil, da je v celoti dognana, toda krepke so prve vrstice:

»Gozd. Na sredi križ, pod njim gomila. Zapuščen grob, le roža vzklija je rdeča...«

Prepričan sem, da se bo v bodoče še oglašil, čeprav je ostali del pesmice kakovostno slabši, ker dovolj, da se mu vrinejo besede, izražene v pesmih naših partizanskih pesnikov:

»Grenke misli so, vendar umreti za svobodo zlato je lepo. Smreka žalno pesem pela je otožno in sanjavo, je rdeča...«

Tud v pesmi »Oblačku« ni dosegel višine katere je zmožen.

»Zagrebel bom srce v pomladno prst« in »Neodposlano pismo«, sta pesmi Gorzda. Prva izzveni preveč prozaično, druga pa je dokaj dovršena. Ritem je tekoč. Občutek imam, da je precej naveza na Vido Tauferjevo.

Pravtako mi ugajajo pesmi »Za prvi maj« in »Pismo« Antona Ferenca. Tudi zanj velja, da je nekoliko pod vplivom Kajuha.

Ni mi zanikanje nadarjenosti, marveč samo potrditev znanega pravila, da je vsak začetnik dojemljiv za vpliv pisatelja ali pesnika, ki mu je najbolj ugajal. P. V.

Glas globočkih gasilcev

V hribovitem predelu okrog Globoke so 1949 leta ustanovili svoje gasilsko društvo. Ustanovitelji so najboljši frontovci, ki so razumeli pomen gasilstva, povrh pa tudi krajevne potrebe. Raztresene vasice okrog Globoke so v zelo hriboviti legi, skromne hišice so večinoma lesene, pokrite s slamo. Če bi po nesrečnem naključju izbruhnil požar, bi najbližje čete le težko prišle na pomoč. To jih je vzpodbudilo, da so se zbrali na ustanovnem sestanku. Izvolili so si odbor, uredili vse potrebno. Temu je kmalu sledil konec in skromno zatišje do letošnje spomladi.

Kje je vzrok, da je ostalo društvo na papirju? Morda bi kdo porekel, da ljudje niso pokazali zanimanja. Vendar ni bilo tako. Na vodilno mesto v društvu so prišli ljudje, brez volje za delo, nejnajdljivi, povrh tega pa se niso znali povezati s sosednjimi četami in okrajno zvezo, ki bi jim lahko pomagala v začetnem delovanju.

Razumljivo, da takšnega društva OGZ ni marala v svojem seznamu. Letos spomladi je pred društvo odločno postavila zahtevo: ali mislite začet? Članom društva se je takoj zasvetilo, da gre za obstoj organizacije. Pošteno so premislili, nato pa sklenili: ne, tega si pač ne dovolimo. Sklicali so vse gasilce in se po domače pogovorili. Društvo se je začelo gibati, ker ga vodi nov odbor, ki je opustil spomine na preteklo leto.

Nečemer Franca, Makovca in še par drugih imajo vaščani za najboljše gasilce. Upravni odbor se zdaj rino sestaja. Največ se trudijo, da bi nabavili potrebno gasilsko orodje, brizgalno itd. Zveza jim je obljubila pomoč. Ob nedeljah pridno vadijo, po 25 članov redno prihaja na vaje, kar je za začetek zelo dober uspeh.

Društvo šteje 43 aktivnih in podpornih članov. To število še n. dokončno, ker se prijavljajo novi vaščani. V 14-dnevni deseterški tečaj so posjali poveljnika Sever Alberta, ki jim bo puzneje lahko pomagal. Vsi so vstopili v domače KUD »Alt Franca«, kjer se pripravljajo za samostojen nastop na odru. B. A.

Z ljutomerskimi gasilci smo zadovoljni

Pokličemo si v spomin praznik Osvobodilne fronte, ko je 581 uniformiranih gasilcev v mimohodu pozdravljalo svoje politične in oblastvene voditelje. Tega dne so dobili priznanje najboljših gasilci. Na slavnostnem odru jih je pozdravil tov. Zavrtnik, predsednik gasilske zveze. Vzpodbudne besede niso bile zaman izrečene. Poveljnik Blagović je začel s citanjem imen. Drug za drugim so prihajali na oder stari in mladi gasilci, dekleta, gasilski strokovnjaki. Najboljši so dobili diplome gasilskih častnikov, v Ljubljani so jih potrdili za voditelje. Na odru je stalo 80 krepkih gasilcev, ki jim je gasilska zveza podelila podčastniške naslove. Veseli svojih uspehov so potem korajžno zapeli gasilsko himno »Ko gasilski rog zapoje...«

Po tem pomembnem dogodku so v skupinah odhajali na svoje domove. Če si prisluhli njihovemu kramljanju, si kaj lahko slišal: »Tudi jaz bom šel po poti najboljših.«

In zgodilo se je, da smo sedmega maja začeli z deseteriskim tečajem. Iz vaških gasilskih enot je prišlo 32 članov, med njimi 14 deklet. Mnogi so zapustili svoje zadruge, ker so jim zadržniki objubili, da jih bodo nadomestili na zadrurnem polju. No, sicer pa izurjeni gasilci pomagajo zadrugam, če jih doleti požarna nesreča. Vsako minuto so pripravljani na borbo z ognjem.

Okrajna gasilska zveza v Ljutomeru je doslej organizirala tri deseterške tečaje, ki jih je obiskalo 87 vaških ga-

silcev. Društva so poslala najboljše člane, da se usposobijo za vodstvo osnovnih gasilskih enic. Tečajnikom iz Miklavža smo morali priznati, da so dobro pripravljani. Lansko leto je društvo samo životarilo, brez večjih uspehov. Danes? Na tečaj so poslali tri člane in dve članici. Njihov sektorski poveljnik Mlinarič se je pač zvil med svojimi ljudmi: Miklavžani, vaščani Hermanec in Vitanja. Vzgojili jih bo v predane gasilce.

Vendar pa znamo ločiti dobro od slabega. V svoji sredini ne marajo gasilci ljudi, ki bi podirali njihovo stavbo. Takim pač hitro pokazejo vrata. Nič se jim ne zdi lepo, da so verzejski gasilci odpovedali. Zadnjič so na konferenci objubili, da bodo poslali zastopnika v deseterški tečaj. Nikogar ni bilo, ne iz Verzeja, Bunčan, Bolehnečič... Upravni odbori naj si pogledajo 49 člen pravila o prostovoljnih gasilskih društvih in videli bodo, da je vzgoja in kulturno razvedrilo prva skrb gasilskih vodstev. Svoje članstvo pač ne bodo vzgojili samo z veseliciami, ki so včasih naravnost nevzgojne, posebno takrat, ko je po sredi preveč vinske kapljice.

Predavatelji posredujejo svoje izkušnje mlajšemu kadru gasilcev, veseli so, da jim lahko pomagajo z znanjem, ki so ga pridobili in častniški šoli. Predavatelji in tečajniki ne poznajo zamude, tudi tokrat se držijo znanega gasilskega izreka: »Vsaka minuta na požarišču izgubljena, ne more biti več za skupnost pridobljena.« C. K.

Iz kronike šolnika Miroslava

(iz dni okupiranega Prekmurja)

Penzionistom so priznali pokojnino brez razlike na domovinsko pristojnost, odločili pa so jim rok za ureditev državljanstva. Vsi ostali pa so se poslužili pravice Uredbe o reguliranju položaja uradništva bivšev Jugoslavije ter so vložili prošnje za pokojnino oziroma preživnino na M. Kir. Központi illetmény hivatal v Budimpešti. Dasi so bile direktivne uradne Pešte v vprašanju manjšin širokogrudne, so vendarle ostali brez sredstev — takorekoč goli in lačni na cesti — številni uradniki s svojimi družinami.

Vsi Slovenci iz Preka (z onstran Mure) so morali že prej vložiti prošnjo za bivanje v mejah Madžarske. Razen nekaj redkih izjem je Ministrstvo za notranje zadeve zaradi negativnih informacij domačih Madžarov in madžaronov vse prošnje zavrnilo in izdalo nalog, da se morajo ti Slovenci v roku 15 dni izgnati. To pa se ni zgodilo, ker so novoustanovljene države odklanjale sprejem teh oseb »dvomljivega državljanstva«, kot so jih imenovali lokalni činitelji. Če je seveda šlo za obveznosti, se ti lokalni činitelji niso prav nič obotavljali, da so te Slovence smatrali za vojne obveznike, jih klicali na orožne vaje in jih celo pošiljali na vzhodno fronto.

V tem razdobju so Madžari izvedli vojaško organizacijo na okupiranem ozemlju ter redno vršili novačenja najprej mlajših letnikov, ki še v stari Jugoslaviji niso služili vojaščin, kasneje pa so mobilizirali tudi starejše letnike. Tako 3. marca 1942 letnike 1919, 1920 in 1921.

Če je prišlo do izгона, so poedini vložili v odprtem roku priziv, ki pa jim je bil ponovno odklonjen z motivacijo, da so nezaželeni inozemci. Če so potem zaprosili v skladu z mednarodno konvencijo za zaščitni vizum pri švicarskem poslanstvu v Budimpešti, so ga lahko dobili. S tem so se sicer izpostavili nevarnosti internacije, rešeni pa so bili vseh madžarskih vojaških obveznosti. Kdor je dobil dovoljenje za bivanje, je dobil tudi kmalu izplačano pokojnino s pravilno priznanju službenimi leti. V tem primeru je bilo najvažnejše poročilo

in mnenje orožništva, ki je dobivalo informacije iz Prekmurske banke ter od različnih zaupnikov, zlasti pa od samega Hartnerja. Ta je v februarju 1942 postal kooptirani poslanec madžarske spodnje zbornice ter je zato njegov vpliv v Szombathelyu in Pešti zelo narasel. Pritisnil je zato na velikega župana v Szombathelyu, da se penzije Slovencev ne smejo več dodeljevati, pri centralnem penzijskem uradu pa, da se pokojnin ni več izplačevalo, ne da bi prišli vsi prisilci v pretres pri posebnih tročlanskih komisijah. Tako so sredi poletja 1943 prišli učitelji in profesorji pred komisijo v Zalaegerszegu, sodniki in sodni uradniki pa v Szombathelyu. V prvi komisiji je bil posebni informator Antauer Evgen, dočim je v Soboti že na predkonferencah stavljal predloge Titan Jožef. Ta komisija je — po zaslišanju prizadetih — večini odklonila predlog za prejemanje pokojnine. Drugi komisiji v Szombathelyu je bil dodeljen za tolmača sodni pripravnik dr. Janez Nemeč. Čuvala je tradicijo neodvisnosti sodišča in zahtevala iz Sobote konkretnih dokazov. Ker pa le-teh ni bilo, je vsem prisilec priznala pravico do pokojnine. Bila je to dolga procedura, ki se je vlekla pri posameznikih celo do konca 1943. leta. Nekaterim — ki so sicer imeli pravico do pokojnine po mednarodnem pravu —, so pokojnino odrekli z motivacijo, da morajo do konca 1945. leta urediti vprašanje madžarskega državljanstva. Doslednosti ni bilo. Razen nekaj redkih izjem, ki so vložili prošnje za opcijo, pa se je večina upravičencev do pokojnine dogovorila, da se raje odreče pokojnini, kot pa da bi zaprosila za madžarsko državljanstvo. S takim postopkom, kot je opisan, so Madžari hoteli paralizirati vpliv Slovencev na javnost, češ »saj smo jim dali kruh!«

V tem času so osredotočili svoje delo predvsem okrog organizacije M. E. P., t. j. Magyar Elet Pártja, ki so jo v okraju ustanovili 30. januarja 1942. V Prekmurju je bila to prva »importirana« stranka ozir. politična organizacija. Vodja in predsednik je bil Hariner Ferdo-Laval, ki je stranko naslonil na V. M. K. E. Ta vladna stranka je imela v vsakem noariatu svoje zastopnike. V Soboti so prirejali politične

seminarje, na katerih so večkrat referirali odlični zastopniki in sodelavci predsednika vlade Bárdossy Lászla. Na zasedanju parlamenta v dnevi od 6. do 13. februarja 1942 so izvršili priključitev »Délvidéka« »okrnjeni Madžarski« (Csonka Magyarországa). Prekmurje sta zastopala kooptirana poslanca dr. Országh Pál, po rodu iz Lendave, in vpliven emigrant iz leta 1920 lendavski okraj, soboški okraj pa njen dotratni župan Hartner Ferdo-Laval, ki je postal vitez ter dobil tako svoje tretje, tokrat viteško ime Lindvay, po graščini pri Gradu (G. Lendava), kjer je njegov očim med »zasedbo« ogoljufal tamošnjega grofa. Sredi vojne je po njegovem Trianon padel. V okraju so izvedli organizacijo Levente, katere ustanovni sestanek je bil sklican 9. januarja 1942. V odbor so prišli sledeči: dr. Olajos Jozsef, okrajni nadglavar — častni predsednik; vitez Lindvay Nándor, poslanec, predsednik ter Galambos Márton, učitelj-rezervni nadporočnik, kot okrajni poveljnik. V odboru sta oba zastopnika cerkve kot »duhovna člana«: za evangeličane Kovacs Szevan, za rim. kat. pa Vojković Jožef. — Levente je bila obvezna predvojaška telesnovojsko organizacija, v katero so se morali vključiti vsi mladinci, ki niso odslужili vojaškega roka, a so bili zanj sposobni, t. j. od 12. do 23. leta starosti z nalogo, da usposobi mladince za zdrave in zavedne pripadnike madžarske vojske. V skladu s pravili in zakonom je Levente obvezna in nepolitična organizacija. V resnici je hotel okupatorski klerikalni režim narediti iz nje raznarodovalni instrument, kar mu pa zaradi splošnega odpora, zaradi tega, ker je luteranski predelom bil klerikalizem tuj in zaradi tega, ker so bili vadiitelji ponekod slovenskega porekla, ni uspelo. Za vzgojitelje tkzv. parancsnoke so bili z dekreti postavljeni predvsem madžarski učitelji oz. uradniki. Ker pa teh ni bilo dovolj, tudi slovenski učitelji, vsi pa s pogojem, da so rezervni oficirji, četudi bivše jugoslov. vojske. Dne 21. junija 1942 so priredili v Soboti prvi »Levente-nap«, kjer je govoril v »patriotičnem« smislu slovenski nadzornik Rostás Pál.

(Dalje prihodnjič)

²⁾ Pod okupacijo je ogoljufani grof vložil tožbo pri okrajnem sodišču v Murski Soboti.

S kuhinjskim nožem nad nedolžnega človeka . . .

Radgonski preiskovalni organi so končali s preiskavo zoper osumilce Vognin Antona, Zorman Antona in Klemenčič Franca iz Zupetince, ki so 14. marca t. l. zagrešili ogaben zločin. Trojčice storilcev je bila že dalj časa v sovražstvu z Bezak Alojzjem in Borzokov Aleksandrom iz slapske vasi. Med njimi je večkrat prišlo do preprirov in lažjih pretepyov, ki so se žalostno končali kritičnega dneva ob pol 21. uri. Tega dne so se znašli naši poznanci v vinogradu Sliško Ferdinanda iz Zupetince, ki jih je najel kot kopače. V vinograd jim je med delom nosil žganje in vino (šmarnico) ter jih močno opljanil. Po končanem delu je povabil kopače na svoje stanovanje, kjer so pozno v noč pljančevali. Gospodar ni štedil s šmarnico. Gostom jo je v vedrih prinašal in jim serviral na mizo. Pijača je na zbrane kopače porazno delovala.

Zdaj je prišel čas za akcijo Vognina in sopajdašev. Ze med zabavo je Vognin preklinjal Bezjaka iz Borzokova. Poiskal si je kuhinjski nož, katerega konico je skrival pod rokavom. Sliškova žena je vse to videla; poskušala je pomiriti razgrete piščance. Toda v svojem namenu ni uspela.

Ko so se opijanjeni dninarji odpravljali na svoje domove, sta stopila Vognin in Klemenčič pred hišo, kjer sta čakala na svoje žrtve. Prvi se je pokasal skozi vrata Borzokov, ki mu je Vognin zadadel nož v hrbet. Borzokov je od posledice zaboljela padel se zopet hitro pobral ter zbežal proti domu.

Bezjaka sta nasokčila oba storilca ter ga podrla na dvorišna tla. Vognin ga je z nožem temeljito obdelal. Zadal mu je večje število globokih ran no telesu, najhujšo pa na levi roki, kjer mu je prerezal krvne žile. Po končanem dejanju sta se storilca umaknila na svoje domove. Razmesarjen Bezak pa je imel še toliko moči, da se je zavlekel v bližnjo šupo, kjer je izkrvavel. Naslednji dan so našli razmesarjeno truplo preiskovalni organi, ki so takoj uvedli preiskavo zoper osumilce.

Opisani zločin je posledica prekomernega uživanja alkoholnih pijač, ki so popolnoma zavladale storilcem. Alkohol je torej premamili mlade fante in jih popeljal na pot zločina. Predočeni primer naj bo v resen opomin vsem onim (zlasti mladini), ki jim je alkohol še vedno preveč pri srcu.

Preiskovalni organi radgon. okraja so imeli nemalo posla, preden so razvozljali uganko storjenega dejanja. Preiskovalno delo so celo onemogočale priče, ki so opazovale ves dogodek. Zaradi osebnega poznanstva s storilci so le-te do zadnjega zagovarjale, namesto da bi pomagale organom pri razkrivanju zločincev.

Kmalu bo napačil dan, ko se bodo Vognin zagovarjali pred sodiščem, kjer jim bo ljudstvo odmerilo pravično kazen. —ko

Večer opernih arij v Murski Soboti

V ponedeljek, 14. maja so pevci mariborske Opere priredili večer opernih arij, ki je bil posvečen velikemu skladatelju G. Verdi-ju, čigar 50. obletnico smrti praznujemo letos.

Pri otvoritveni točki je povzel besedo tov Svetel, ki je pri klavirju spremljal nastopajoče pevce, orisal Verdijevo življenje in delo, ter značilnosti njegove dobe na glasbenem področju.

Nastop je otvoril baritonist Gregorin z arijo iz Verdijeve opere »Rigoletto«. Nadaljeval je s sopranistko Ribičevo v duetu iz istega dela. Nastopila sta altistka Thumova in tenorist Kristančič s solospeli in dueti iz »Trubadurja«, slišali smo še stavke iz glavnih Verdijevih oper: »Traviata«, »Aida«, »Othela« ter tretci iz »Plesa v maskah«.

Soboško občinstvo se je gostom zahvalilo z dobrim obiskom in živim priznanjem, s čemer je dokazalo, da še želi takih obiskov, ki nudijo gledalcu koristno snov za kulturno izobrazbo.

Povsod že poznajo rakičansko igralsko družino

V jeseni lanskega leta je prišel na državno posestvo v Rakičanu pri Murski Soboti mlad inženir France Cegnar. V Zagrebu je dovršil agronomijo. Posestvo v Rakičanu mu je bilo prvo službeno mesto. Še kot študent je bil France Cegnar med zagrebškimi Slovenci znan kot eden najsposobnejših in najmarljivejših članov amaterskih gledaliških družin. Med drugim je igral tudi glavno vlogo v »Pohujšanju v dolini šentflor-

bilo nobene gledališke družine. Pa ne dolgo. Ze po nekaj dneh, ko se je novi inženir z ljudmi na posestvu nekoliko spoznal, je začel poizvedovati, kdo bi imel veselje do igre. Nekateri so bili takoj za to, drugi pa so oklevali; vendar je ing. Cegnar kmalu zbral skupino ljudi, ki so prišli na prve bralne večere. V začetku so samo čitali lažje

Rakičanski ljudje iz »odra«

janski«, za kar je slovenska gledališka družina dobila med amaterskimi družinami na Hrvaškem najboljšo oceno. Ko je ing. Cegnar prišel na svoje službeno mesto v Rakičan, je tudi tu nadaljeval z delom. Vendar ni bilo prilike. Niti na posestvu, niti v vasi ni

stvari, da so se Prekmurci, nevajeni pravilne slovenščine, prilagodili izreku in naglasu. Nato so se nekega večera odločili: »Igrali bomo! Izbrali so si Linhartovo veseligrro: »Matiček se ženi«.

V zimskem času, ko ni bilo nujnih del na polju, so delavci in delavke državnega posestva večer za večerom presedeli v sobi, kjer so se učili. Po dveh in pol mesecih, ko se je na posestvu v Rakičanu vršil republiški plenurni sindikata kmetijskih delavcev, so delavci to priliko izbrali za svoj prvi javni nastop. Koliko truda in poštovanja so vložili v delo, kaže primer traktorista Karla Kupljena, ki je že ob treh zjutraj na njivah oral, samo da je pravočasno izpolnil svoje delo in lahko prišel popoldne k vjam.

„Vesela vdova“ na soboškem odru

V maju so gojenci Dijaškega internata v M. Soboti uprizorili v gimnazijski dvorani Lehárjevo opereto »Vesela vdova«. Prireditev je ob premieri privabila veliko število Sobočanov. Vsa mesta so bila razprodana. Sobočani so prav hvaležni za kakovostne prireditve in ob takih prilikah napolnijo dvorano ne le enkrat, temveč celo trikrat do štirikrat. Žal pa ni bilo tako z »Veselo vdovo«. Ob ponovitvi operete je publika bila neusmiljena, toda pravični ocenjevalec, kajti za drugi nastop je bilo razprodanih le okrog 100 vstopnic. S tem je publika pokazala, da prireditve ni bila na zadovoljivi višini, saj ne moremo reči, da ima igralska družina več okusa, kot vsa soboška publika. Po prireditvi smo slišali razne pripombe na račun igre, nekatere celo precej ostre. Mislim, da je bila najblažja kritika, »saj so to dijaki in od njih ne moremo več pričakovati«, tudi negativna.

Zaradi tega bi rad nekaj spregovoril o tej uprizoritvi. Pravilno je, da se mladina v prostem času izživlja s kulturno-umetniškimi delom, ki je po svoji vsebini in obliki najbližje šolski mladini. Vendar moram poudariti, da mladina Dijaškega doma, oz. njeni voditelji niso imeli srečne roke pri izbiri komada, z ozirom na njegovo vsebino, a zlasti moram poudariti, z ozirom na zmogljivost te družine. Igra zahteva dobrega igralca, pa tudi pevca. Gojenci Dijaškega doma niso pokazali ne enega, ne drugega. Se nekaj bi omenil. Premalo je žrtvovali 200 ur dela za uprizoritev takega komada. Teh 200 ur je bilo uporabljenih v relativno kratkem času: od meseca februarja do maja. Toliko časa je potrebno za navadno, lažjo odsko prireditev, če je postopek pravilen, ne pa za opereto.

O posameznih vlogah nimam namena govoriti, ker sem že poprej poudaril, da je izbira bila ponesrečena. Ponovno poudarjam, da je publika bila najboljši ocenjevalec. Delo je bilo pretežno in neprimerno, kljub temu ne trdim, da je igra bila pohujšljiva, zahtevala je le višjo umetniško raven.

Se nekaj. Igra je zajela le 25 odst. mladine v internatu. Mislim, da bi bilo boljše, če bi se v internatu delalo tako, da bi bile številke obratne, ker je brez-pogojno pri tem trpela vzgoja ostale mladine, kar pomeni 75 odst. gojencev. Škoda je, da so dijaki v internatu žrtvovali toliko časa za svoj nastop. Moramo priznati, da so bili disciplinirani pri delu in pri nastopu, ki je zahteval veliko dela in truda. Plemenit je bil tudi namen igre: denar uporabiti za potovanje v času počitnic. Prav na osnovi navedenega mladina ni zaslužila tako klavnega konca svojega dela. Tako poudarjam, da bo treba bolj paziti na izbiro komada in zmogljivost družine.

Ta slučaj naj bo v opomin družinam, da se po navodilih okrajne skupščine

Ljudske prosvete ne lotevajo pretežkih del in da upoštevajo dobrohotne nasvete Okrajnega odbora Ljudske prosvete.

Ker v družini vzgajajo tudi kritični duh, mislim, da bo družina in njeni voditelji pravilno sprejeli koristno kritiko ljudstva in odgovornih faktorjev. Prepričan sem, da bo družina z delom, ki ga je pokazala dosedaj, dosegla lepe uspehe, če se bo lotila iger, ki jim je po vsebini in zmogljivosti dorasla. —ak

Bakovčani se pridno vzgajajo

IZVOD »Mura«, ki nosi ime po KDZ Bakovci, je lani priredilo izobraževalni tečaj, ki je trajal od 16. decembra do 27. aprila letos, ko so ga zaključili s proslavo dneva OF.

Ze leta 1949-50 je bil v vasi izobraževalni tečaj, katerega je obiskovalo 54 ljudi. V začetku so našli le 44 slušateljev, toda z naknadnim vpisom se je število povečalo za 23%. Lansko leto, ko je organizacija LMS imela v vasi volitve v osnovno organizacijo, so člani uprave društva obiskali mladinski sestanek. Ta korak uprave društva je bil pravilen, ker je v tako svečanem trenutku mladina najbolj sprejemljiva za obveznosti. Vsi navzoči mladinci in mladinke so se stoođstotno vključili v tečaj. Spočetka ga je obiskovalo le 15 mladincev in 16 mladink, meseca januarja pa se je v tečaj prijavilo še 11 mladincev in 1 mladinko. To pomeni, da se je prvotno število tečajnikov dvignilo za 35%. Eno mladinko so tečajniki zaradi slabega obiska izključili iz tečaja, ker pač niso marali neredneze. Letos so sklenili, da bodo ponovno začeli s kuharskim tečajem, fantje pa bodo vadili na instrumentih, da lahko danes all jutri zamenjajo starejše tovarise v vaški godbi na pihala. Toda letos so, da tečaj vveljali še nekaj novega. Sklenili so, da bodo pregledali odsko igre in se v prostem času pripravljali za nastop. V vasi nimajo primerne sobe za odsko nastope, zato se bodo pokazali na prostem. Ta sklep je bil kar na mestu, ker je ziel mladino v dnevih, ko ni bilo pouka v tečaju. Torej nova vsebina in oblika dela, širša mobilizacija tečajnikov pri delu in vzgoji. Igranje saha je že stara tradicija tečaja. Sah igralo mladinci v odmorih, igrajo pred poukom in v prostih dnevih, ko ni pouka v šoli in na dvorišču. Tudi disciplina obiska je nerazla. Na vsakem predavanju, razen v izjemnih primerih, je bil obisk stoođstoten. Prav tako jim materialna preskrba ni preveč povzročala skrbi, kar je navadno vzrok, da delo v tečajih zastane. Društvo je samo preskrbelo sredstva za vse potrebe tečaja.

V tečaju so predavali posrečeno izbrani predavatelji. Splošne predmete je

predaval tov. Deškovič in predavatelj iz Sobot, ki so žrtvovali 91 ur. Gospodinjka pomočnica tov. Oblakova je predavala o gospodinjstvu in sestavljanju receptov za pripravo jedil, praktičen pouk v kuhinji pa je vodila mala kmetica tov. Kusova. Preskušale so 24 jedilnikov. Mladinci so vadili na pihala, se učili note, prispevali so po 40 ur. V tečaju je bilo 234 predavanj. Soboški predavatelji so jih seznanili v volitvah v Ljudsko skupščino, »O splošni politični situaciji v svetu«, »O razvoju proizvajalnih sil« in »O novem kazenskem zakonu«. Slednje predavanje je imel prof. dr. Pezdirc. Na takšna predavanja so tečajniki povabili svoje starše in ostale vaščane. Tako so starejši dobili vpogled v delo in disciplino tečaja. Pri organizaciji so pomagale vse množične organizacije, ki so se zanimale za napredek pouka. Tudi člani OF in AFZ so se udeležili predavanj. S svojo udeležbo so v vasi ustvarjali ugodno razpoloženje ljudstva do tečaja. Tako je le-ta postal zadeva celotne vasi. To se je jasno pokazalo ob zaključku, ko so kulturno prireditev in razstavo kuharskih predmetov obiskali vsi starši tečajnikov, predstavniki množičnih organizacij, pa tudi ostali vaščani, tako da jim je celo velika šolska soba bila premajhna. Povabili so člana Okrajnega odbora Ljudske prosvete, od katerega so zvedeli, kako je drugod v ostalih tečajih.

Vodstvo tečaja je pravilno ravnalo, ko je na vse množične sestanke povabilo tudi tečajnike, ki so se jih tudi udeležili. Kako enoten je postal ta kolektiv v Bakovcih, je razvidno iz tega, da so se vsi tečajniki vključili v organizacijo RK, odrasli mladinci pa pred 27. aprilom v organizacijo OF.

Tečaj je združil mladino v Bakovcih. Ob nedeljah se mladina redno sestaja v šoli. Najbolj priljubljen jim je šah. Še vedno se pogovarjajo o tečaju, katerega bodo najbrž v jeseni nadaljevali.

Nazadnje ne vemo, koga bi posebej pohvalili. Vsi so delali, se potrudili za skupni uspeh, naša beseda pa velja tudi za množične organizacije in pridne predavatelje, ki so nosili glavno breme pri vzgoji bakovških vaščanov. —ak

Ljubljansko zabavno gledališče v obmurskih krajih

V soboto zvečer in v nedeljo popoldne je uspešno gostovalo v Murski Soboti ljubljansko zabavno gledališče »90 minut«. Obkrajno so domačini napolnili dvorano do zadnjega kotička. Ljudje so se od srca nasmejali šalivemu Ježetu in njegovim otrovarisem, ki so prikazali posrečene točke programa.

Tudi v Ljutomeru je v nedeljo zvečer prireditev zelo dobro uspela. Meščani in okoliški ljudje so polnostevilno obiskali predstavo in s hvaležnostjo sledili bogatemu programu veselih minut.

Ljudje našega Obmurgja se že veselijo dneva, ko jih bodo veselili gosti ponovno obiskali. Vsi pa si želijo čimveč podobnih gostovanj. —k

Vsem našim naročnikom!

Zaradi povečanja tržnih cen papirja na svetovnem trgu, smo primorani, da dvignemo naročnino našemu tedniku. Upamo, da nas bodo bralci razumeli, ter ostali zvesti naročniki svojega frontnega glasila. Z naše strani se bomo potrudili, da bo tednik vsebinsko še bolj dostopen krogu svojih bralcev.

Vse naročnike vlyudno naprošamo, da poravnajo naročnino po poštinih položnicah, ki smo jih priložili 19. številki našega tednika. Naročnina za letošnje leto znaša 260 dinarjev.

Iz tehničnih razlogov smo zakasnili pri dostavi poštinih položnic. Zato naprošamo zasotankarje, da nam zostalo naročnino s predplačilom v zgornjem znesku po pošti čimpreje nakazujejo, ostale pa, da plačajo nastalo razliko.

Vsem naročnikom pa sporočamo, da ni v veljavni naše sporočilo v 18. številki tednika, niti višina takrat omenjene naročnine. Uprava

Ljubljansko zabavno gledališče v obmurskih krajih

V soboto zvečer in v nedeljo popoldne je uspešno gostovalo v Murski Soboti ljubljansko zabavno gledališče »90 minut«. Obkrajno so domačini napolnili dvorano do zadnjega kotička. Ljudje so se od srca nasmejali šalivemu Ježetu in njegovim otrovarisem, ki so prikazali posrečene točke programa.

Tudi v Ljutomeru je v nedeljo zvečer prireditev zelo dobro uspela. Meščani in okoliški ljudje so polnostevilno obiskali predstavo in s hvaležnostjo sledili bogatemu programu veselih minut.

Ljudje našega Obmurgja se že veselijo dneva, ko jih bodo veselili gosti ponovno obiskali. Vsi pa si želijo čimveč podobnih gostovanj. —k

Vsem našim naročnikom!

Zaradi povečanja tržnih cen papirja na svetovnem trgu, smo primorani, da dvignemo naročnino našemu tedniku. Upamo, da nas bodo bralci razumeli, ter ostali zvesti naročniki svojega frontnega glasila. Z naše strani se bomo potrudili, da bo tednik vsebinsko še bolj dostopen krogu svojih bralcev.

Vse naročnike vlyudno naprošamo, da poravnajo naročnino po poštinih položnicah, ki smo jih priložili 19. številki našega tednika. Naročnina za letošnje leto znaša 260 dinarjev.

Iz tehničnih razlogov smo zakasnili pri dostavi poštinih položnic. Zato naprošamo zasotankarje, da nam zostalo naročnino s predplačilom v zgornjem znesku po pošti čimpreje nakazujejo, ostale pa, da plačajo nastalo razliko.

Vsem naročnikom pa sporočamo, da ni v veljavni naše sporočilo v 18. številki tednika, niti višina takrat omenjene naročnine. Uprava

V nedeljo, 27. t. m., vsi na VELIKO TOMBOLO, ki bo popoldne ob 2. uri v M. Soboti

Odkritje spominske plošče Henriku Schreinerju v Ljutomeru

Dne 19. maja se je vršila v Ljutomeru pomembna proslava, združena z odkritjem spominske plošče slovenskemu pedagogu Henriku Schreinerju. Pri tej slovesnosti so bili navzoči poleg pokojnikovih sorodnikov in velikega števila prosvetnih delavcev tudi pomočnik ministra za prosveto tov. Miloš Ledinek, sekretar Prezidija ljudske skupščine LRS tov. Lubej Franc, zastopnik Hrvatskega pedagoškega društva zborna tov. Demarin, zastopnik Pedagoškega društva Slovenije in Pedagoškega društva FLRJ dr Vlado Schmidt, zastopnik republiškega odbora SUP tov. Jožef Zorn, profesor Gustav Šilih, zastopnik Okrajnega in Mestnega ljudskega odbora ter številni gostje.

Slovesnost se je pričela s svečano proslavo 100-letnice rojstva Henrika Schreinerja, pri kateri sta sodelovala pevka zborna mariborskega učiteljskega pevski zbor učiteljska iz Murske Sobotne in orkester SKUD-a »Janeza Kavčiča« iz Ljutomeru.

Najprej je orkester zaigral pod vodstvom tov. Loparnika Griegoza Posvetitveno koracnico. Nato je prisotne pozdravil predsednik pripravljalnega odbora tov. Jan Baukari, ki je poudaril, da je značilnost današnje proslave v tem, da naše ljudstvo čeni in časti svoje velike moze, nosilce novih idej, ki so izšli iz

domovine in do slovenskega naroda. Postavlja vzgojna načela: »Sposobnim prostot!« Šele naša ljudska revolucija je lahko uresničila to njegovo zahtevo.

V imenu pedagoškega društva Slovenije in pedagoškega društva FLRJ je pozdravil zbrane pedagoške delavce dr. Vlado Schmidt, ki je govoril o pomenu, ki ga ima delo preteklosti za našo socialistično kulturo.

Eden izmed virov sodobne pedagoške morajo biti napredni elementi naše pedagoške tradicije. Govornik je poudaril, da je današnja slovesnost pomemben korak v tej smeri, ter je pozval pedagoške delavce, naj čimveč prispevajo h raziskovanju naše pedagoške preteklosti.

Zastopnik Hrvatskega pedagoškega književnega zbora, tov. Demarin, je poudaril, da je Schreinerjevo delo znano tudi hrvatskim pedagogom. Najstarejši pedagoško društvo v Jugoslaviji, hrvatski pedagoški književni zbor, je osnovano že l. 1871. To društvo je dalo priznanje Henriku Schreinerju, ko ga je na svoji svečani seji dne 2. febr. 1905 v hrvatskem učiteljskem domu v Zagrebu imenovalo za svojega častnega člana. S tem dejanjem je Hrvatski pedagoški književni zbor manifestiral idejo bratstva in enotnosti med hrvatskimi in slovenskimi učitelji. Pokojni Schreiner in hrvatski pedagog Ivan Filipovič sta postavila temelje za sodelovanje z vsemi južnoslovenskimi narodi na področju pedagoške znanosti. Te vezi sta utrjevala že od l. 1903.

O življenju in delu pokojnega Schreinerja je govoril prof. Gustav Šilih. Povedal je, da smo Slovenci imeli vedno mnogo smisla za vzgojno in šolsko upravljanje, četudi nismo dali človeštvu velikih reformatorjev na polju pedagoške znanosti. Temu je vzrok, ker smo bili do l. 1918 pod tujim gospodarstvom. Vendar je v tem obdobju od l. 1890 do 1920 delovalo pri nas majhna, toda žilava skupina slovenskih pedagogov, ki jo je vodil Henrik Schreiner. Danes ga proslavljamo predvsem kot pedagoga, ki je znal združiti pedagoško teorijo s pedagoško prakso in skrbel za dvig slovenskega šolstva ter pedagoške znanosti. Vsi njegovi učenci se ga spominjajo kot najboljšega vzgojitelja, ki je bil prav blizu današnje stvarnosti, zaradi svoje progresivnosti, zaradi razumevanja in zdravega optimizma in zaupanja v človeka, ter v zmago razuma in resnice. Njegovi pedagoški spisi vsebujejo praktično zbirnico vzgojnih izkušenj, njegovo delo preveča gl boko ljubezen do slovenskega ljudstva, ki ga je hotel dvigniti najprej kulturno, nato pa že gospodarsko. Kot aktiven šolnik je deloval 44 let, od l. 1890 do svoje smrti (l. 1920) pa je bil ravnatelj moškega učiteljskega v Mariboru. Leta 1900 je ustanovil Slovensko šolsko matico. Ze v prvem pedagoškem letopisu najdemo ogromen Schreinerjev pedagoški program; že v prvih letih je izdala Slovenska šolska matica nad 60 knjiž pedagoške usrbine. S svojimi idejami in dejanji je prehitel svoje delo. Poučevanje mu

je bilo uživanje, delo z mladino naslada. Danes lahko trdimo, da je dvignil slovensko pedagogiko ob sodelovanju drugih slovenskih pedagogov na evropsko višino. Kakovost te višine nam kažejo takratni pedagoški letopisi.

Po predavanju prof. Gustava Šilija je recitala tov. Pelanova prigodno pesem »Vrnitev«, posvečeno spomenu velikega Schreinerja. Na kraju se je javil k besedi sin našega služenca, Hinko Schreiner, ki se je zahvalil prirediteljem proslave v imenu pokojnikove rodbine. »Moj oče je imel tri odlike«, je rekel tovariš Hinko Schreiner, »visoko in strogo pojmovanje svojega vzgojiteljskega poklica, pristno povezanost s svojim ljudstvom in z domovino ter izredno ljubezen do slovenske mladine. Ti trije ideali, so izpolnjevali njegovo življenje.«

Po končani proslavi je predsednik sindikata učiteljev in profesorjev ljutomerskega okraja tov. Janko Belec odkril spominsko ploščo na hiši, v kateri se je pred 100 leti rodil graditelj slovenske pedagoške Henrik Schreiner. Godba na pihala je odigrala presko uverturo, ki jo je priredil za ta praznik dirigent tovariš Loparnik.

Izredno uspela proslava bo nedvomno pripomogla k večjemu razmahu slovenske pedagoške dejavnosti, utrdila v učiteljsvu svetle cilje, ki si jih je postavil že naš starišev, pripomogla bo h še večji delovni disciplini ter h neprestanemu izpopolnjevanju lika slovenskega prosvetnega delavca. J. S.

Danes je SKUD »Kajuh« na državnem posestvu v Rakičanu najboljšo v vsem Prekmurju. Dve gledališki družini sta za deseto obletnico ustanovitve OF pripravili pester program. S čistim dobičkom, ki so ga imeli od »Matička«, so si nabavili reflektorje, žarnice in nove kulise. Te dni gostuje družina v Murski Soboti, Ljutomeru, Radgoni in Dolnji Lendavi z Nestroyevro igro »Utopljenec«. 8000 dinarjev dobička od prve predstave v Murski Soboti so poslali odboru za pomoč pri graditvi kulturnega doma v Trstu. D. H.

Po svetu

Vojna na Koreji. V preteklem tednu so se vršili srđiti boji na vsej korejski obali. Ameriške enote so se kitajskim napadom krepko upirale ter odbijale močne napade. Nekateri kitajski ednice so prispele celo v bližino Seula, kjer so bile pobite do poslednjega moža. Kitajci so tudi izvajali močan pritisk na drugo ameriško divizijo. Ta napad so imenovali samomorilni, zaradi ogromnih izgub. Ameriško letalstvo je stalno napadalo zaledje kitajskih čet, ter jim prizadejalo veliko škodo.

Izgube Kitajcev in Severnokorejcev cenijo po poročilu francoske agencije na okrog 900.000 mož od pričetka sovratnosti. Severnokorejske oborožene sile so izgubile 540.000, kitajske pa 365.000 vojakov.

Tajna konferenca vojaških poveljnikov ZDA, Velike Britanije in Francije se je vršila v Singapuru, veliki angleški pomorski trdnjavi v Vzhodni Indiji. Njenim sklepom pripisujejo veliko važnost.

Britanski zunanji minister Herbert Morrison je obiskal Zahodno Nemčijo in Avstrijo, kjer se je razgovarjal s predsednikom zahodnonemške vlade in drugimi politiki. Tudi na Dunaju je imel več konferenc.

Predsednika avstrijske republike bodo ponovno volili 27. maja. Pri prvih volitvah ni noben kandidat dobil potrebnih absolutnih večine. Borba za predsednika se bo vodila med socialdemokratskim taborom in kandidatom avstrijske ljudske stranke.

Poljski ataše za kulturna vprašanja v Parizu Czeslav Miloš je s poročil na tiskovnih konferenci, da se neče več vrniti domov na Poljsko. Czeslav je znameniti poljski antifašistični pesnik.

V Boliviji, republiku v Južni Ameriki je vojaška stranka izvedla državni udar. Odstranila je predsednika vlade, ki je odpotoval v sosedno državo Čile, ter sama prevzela oblast.

5000 pristaniških delavcev v Manchesteru v Angliji stavka. Stavkati so začeli, ker se z delodajalci niso mogli zediniti zaradi čezurnega dela.

Zadnji potres v San Salvadorju, otoku v Srednji Ameriki je zahteval nad 1000 žrtve. Mesto Hucuapa je v razvalinah... Delovne skupine, ki brez odnora nadaljujejo z odkopavanjem, so opremljene s plinskimi maskami. Razkužujejo mesto, da bi preprečile epidemije zaradi razpadanja trupel, ki so se pod ruševinami.

Angleška parlamentarna delegacija je prispela 13. maja z letalom v Beograd. Delegacija šteje 172 članov za zastopnikov obeh domov in vseh političnih strank. Njen vodja je lord Lawson. V Jugoslaviji bo ostala 14 dni.

Tisoč ton sladkorja je pripeljala ladja »Rijeka« iz Belgije. Sladkor je Jugoslaviji podarila belgijska vlada. Ladja je pripeljala tudi štafeto palice, katero pošilja trgovinska mornarica maršalu Titu pozdrave za rojstni dan.

Pri Benediktu v Slov. goricah so se potrudili pri letošnji sežvi

Zadružniki kmetijske obdelovalne zadruge pri Benediktu so se od lani mnogo naučili. S 70 dinarji na opravljen trud nadarilo pa niso bili zadovoljni. Na občnem zboru so enodušno sklenili, da bodo vsa letošnja dela opravili pravočasno. Nočejo namreč dovoliti, da bi se tudi letos ponavljale napake iz lanskega leta, ko je nekaj pridelkov ostalo nepospravljenih.

Dvesto dinarjev na trudonan! Za to številko so začeli delati že v zgodnji spomladi. Posejali so večje površine s povrtninami, ki jih bodo prodajali za družinim poslovalnicam. Zadružnik Jakopec je vedno med parcelami, ki so posejane s paradizniki, solato, papriko in drugo zelenjavo. Računajo na 80 tisoč din. dohodka samo pri povrtnini. Zadruga poseduje svojo drevesnico, ki ji nese lepe denarje. Lani so jo večkrat obiskali privatniki, v njej so našli mlada sadna drevesca.

V zadružnih goricah s kopjo končali. Vso delo usmerja najboljši zadružnik Kraner, nekdanji vinčar slovenjgoriških bregov. Svoje znanje uspešno presaja k vinskiim trtam.

Lanske jeseni jih je precej oviralo elabo vreme in pa pomanjkanje pšeničnega semena. Zamujeno so nadoknadili letos. V neposejane parcele so vrgli oves in jari ječmen. Posadili so ves krompir, sedaj pa pripravljajo zemljo za koruzo. Na več ha zemlje dorašča krmska pesa, ki so jo začeli okapati.

Zadružniki hlevi premorajo 68 glav goveje živine, svinjaki kar 72 lepo rejenih svinj, ki jih pripravljajo za delavce v industriji. Pomanjkanja živinske krme so se znebili na ta način, da so posejali 2 ha njiv z lucerno.

Redkokdaj slišimo, da bi zadružnikom pomagali privatni kmetje. Pri Benediktu pa je tako. Kocbek, Caf in še mnogi drugi pomagajo, če je zadruga v stiki na polju. Zaprosili so tudi pomoč na traktorski postaji pri Lenartu v iskreni želji, da svojo zemljo čimprej pripravijo za sajenje koruze. Toda, o traktorju ni duha, čeprav gre za obljubo. Zdej bodo pa kar sami zavihali rokave, čeprav bo trdo šlo. Zadrugne parcele so zelo raztresene po okolici, tako da je spravilo gnoja na njive precej zamudno.

Benediktovski zadružniki so torej dobro začeli. Zvesti hočejo ostati sprejetim obveznostim, ki jih bodo zagotovo pripeljale do boljše obravnave ob koncu delovnega leta. Nič več ne bomo videli kislih obrazov, marveč vselej ljudi ki si z svojimi rokami pomagajo do boljše življenja, do napredka v zadružni skupnosti. J.K.

Mura s pritoki je spet prestopila bregove

Mura! Preko lepega petanjskega mosta smo zdrčali na prekmursko stran. Vse do Dol. Lendave nas je spremljala nepregledna prekmurska ravnina. Na obeh straneh ceste so skrbno obdelana polja, posejana povečini z žitom: pšenica, ržjo, ječmenom in ovsom. »Prekmurje je Banat Slovenije!«, tako pravijo Da! Prekmurci so znani vsepovsod kot dobri delavci, kar dokazujejo tudi njihova skrbno obdelana polja. Kljub skrajno neugodnemu vremenu so pomladanske setev v glavnem končali. Pričakujejo dobro letino.

Dol. Lendava. Znan kraj širom naše domovine po vrelcih nafte. Vrtalni stolpi rastejo kakor gobe po dežju. Nafta, to je tekoče zlato! Tega se v polni meri zavedajo beli rudarji v Lendavi in zato s tekmovanjem stalno presegajo načrte; tako spravijo na dan kar največ te dragocene tekočine.

V Lendavi smo spoznali največjega sovražnika lepih prekmurskih polj kakor tudi vrelcev nafte pri Lendavi — vodo. Ravno v teh dneh je voda poplavila precejšen del ravnine v lendavskem okraju, prodrla je v neposredno bližino same Lendave. Kobiliški potok je zaradi dolgotrajnega dežja prestopil svoje bregove. To je že tretja vodna ofenziva, ki je zadela Prekmurje v enem letu. Največ škode je napravila v začetku novembra lanskega leta. Zaradi dolgotrajnega dežja je potok Ledava prestopil bregove in poplavljal v mursko-soboškem okraju se nahajajoče vasi: Polano, Črnolavce, Predanovce, Lemerje, Ruževce, Skakovce in bližnje zaselke. V istem času je voda poplavila tudi vasi v lendavskem okraju: Veliko in Malo Polano, Petišovce, Pince, Lakoš, Turnišče. Dobrovnik, voda je zalila celo del mesta Lendave. Poplava je povzročila ogromno škodo predvsem na jesenskih posevkih, uničila je del poznih pridelkov. Voda je odnesla s seboj vso zrahljano in posejano zemljo s semenjem vred. Letošnja, majska poplava, ki je nastopila lev lendavskem okraju, sicer ni toliko škodovala, vendar brez posledic tudi tokrat ni ostala.

Poplave, ki redno nastopajo v Prekmurju, napravijo ogromno škodo. Predvsem so prizadete vasi v lendavskem okraju kakor tudi vasi ob Ledavi v soboškem okraju. Toda to še ni vsa nadloga, ki tare Prekmurce. Spomladanski in jesenski povodnjam navadno sledi suša, ki rada uničuje

poljske pridelke. Kar dve nadlogi nankrat! Ker hočemo preprečiti njih razdiralno delo, smo kmalu po osvoboditvi začeli z načrti za melioracijo Prekmurja, s čimer bomo rešili 20.000 hektarov plodne prekmurske zemlje. —ček

SPOMLADANSKE KONJSKE DIRKE NA CVENU

Klub za konjski šport v Ljutomeru je v nedeljo priredil na Cvenu spomladanske konjske dirke. Pred 4500 gledalci so nastopili domačini, poleg prvih sodnih klubov konjskega športa iz Maribora, Ljubljane in drugih poznih krajev. Na Cven so prišli tudi nekateri zastopniki iz bratskih republik. Prireditelj sta s svojo navzočnostjo počastila sekretar Prezidija ljudske skupščine LRS tov. Lubej Franc in minister Avstije Jaka, predsednik republiške zveze za konjski šport.

I. dirka: »Sveta za kmetijstvo in gozdarstvo LRS, Ljubljana« (enovprezna heat vožnja za 4-12-letne konje vseh krajev je na progi 1600 m odnesel prvo mesto 5-letni kostanjev zrebec, »Riti«, vozač: Harka Drago, s časom 1:33 min. Na km. Na ostala nagrajena mesta so se plasirali: 4-letna kobila »Proja«, vozač Slavko Josko mlaj. iz Buncan s časom 1:32 min, 7-letni temnokostanjev zrebec »Pali-Udrj«, vozač Makovec Marko iz Lukavec, 1:31 min, 5-letna temnokostanjeva kobila »Fides«, vozač Bertonec Jozef iz Komenje, 1:39 min.

II. dirka: »Zveza za konjski šport Slovenije« (enovprezna vožnja za 3-letne konje iz vseh krajev) proga 1800 m, 3-letna kobila »Riti«, vozač Fantoni iz Zagreba s časom 1:54 min, 3-letna kostanjeva kobila »Kornel«, vozač Cagan Ciril iz Banova v času 1:58 min., 3-letni kostanjev zrebec »Lacko«, vozač Hanžekovič Mirko, Veržev v času 1:52 min., 3-letna kobila »Ivana«, vozač Kukul Stanko, Cven v času 2:02 min.

III. dirka: »Sveta za kmetijstvo in gozdarstvo sveta LRS, Ljubljana« (heat): 4-letna kobila »Proja«, 1:32 min., 5-letna temnokostanjeva kobila »Fides«, 1:33 min.

IV. dirka: »Nase zadrage« (toložni handikap za 3-12 letne konje, ki so ta dan dirkali, pa niso zmagali): »Lopo«, vozač Hafner Drago, 1:44 min., »Laba«, vozač Krstić Ivan, 1:48 min., »Lacko«, vozač Hanžekovič Mirko, 1:54 min.

VII. dirka: »Na Juris« (ravne stalpne dirke za konje kmečke raje) iz obmurskih okrajev, brez izenačenja teže, proga 1600 m, »Alda«, jahac Sukič Anton iz Radonec, 1:21 min., »Iskra«, jahac Rošnik Janko iz Pristave, 1:25 min., »Dahis«, jahac Mlinarič Andrej iz Trnja, 1:30 min., »Sokol«, jahac Makovec Alojz, 1:44 min.

VIII. dirka: »Okrajna Ljutomer« (dvovertna vožnja za 2-12 letne konje vseh krajev) proga 2400 m, »Lelija«, »Pali-Udrj«, vozač Makovec Marko, 1:43 min., »Proja«, »Falas«, vozač Slavko Josko 1:47 min., »Rožica«, »Animo«, vozač Hafner Drago, 1:44 min., »Riti«, »Laska«, vozač Križanec Hubel, 2:05 min.

Organizacija dirk je bila brezhibna, gledalci pa so bili po zvočniku sproti obveščeni o rezultatih posameznih tekem. —ko

KMETIJSKI SVETOVALEC

Kako bomo pridelali več krompirja

Krompir je glavna hrana našim ljudem, z njim pa krmimo tudi živino. V Prekmurju ga sadijo na vsakem kmečkem gospodarstvu, kar daje pridelovalcu obilo denarnih dohodkov, najlepše mu poplača letoletni trud pri obdelavi zemlje.

Sleherni kmetovalec se je že prepričal, da mu donosni krompirjevi sadeži dajo obilno pridelka, če jih od sajenja naprej skrbno neguje. Prednosti pridelovanja krompirja nas silijo, da razširimo površine krompirjevih posevkov, da dvignemo hektarske donose. To pričakujejo od nas delavci v industriji, naše bratske republike, kjer jim krompir slabše uspeva.

Lanska suša nas je precej prizadela; kajti krompirjevi nasadi so dali povprečno slabši pridelek, pa tudi kakovost gomoljev je sušo občutila. Zlasti v nižinskih krajih je lanska suša v času vegetacije zaustavila rast krompirjevih rastlin, krompir je predčasno dozorel, po močnem deževju pa se obično izrodil.

Prav zato smo priporočali zamenjavo pridelka za semenski krompir, ki naj bi nam letos pomogel do višjih hektarskih donosov. Zamenjava je bila nujno potrebna v krajih, ki so bili posebno prizadeti po suši. Sicer pa moramo nujno misliti vsako leto, če hočemo obdržati in povečati količine krompirjevega pridelka na hektar.

Okrajna semenska služba je preskrbela za priznani semenski krompir, celo iz Holandije smo ga dobili dva vagona. Priporočali smo ga KLO, katerih dolžnost je bila, da zberejo naročila kmetovalcev. V marsikaterem KLO smo našli na gluha ušesa, kajti naročilo je poslalo le 13 KLO. To preprosto dejstvo upravičuje slutnje, da se mnogi KLO premalo zanimajo za kmetijstvo, za večjo kmetijsko proizvodnjo. Kako le morejo preslišati priporočila, ki neposredno koristijo njihovim volivcem? Imamo pa seveda tudi KLO, ki so pristihnilni željam prekmurskega kmeta. Zelo dobro sta organizirala zamenjavo krompirja KLO v Izakovich in Lipovich. Dokležovčani pa so kar sami sprejeli in odposlali vaonske pošiljke. Gotovo so se potrudili v Prosenjakovich in Domanjševich, na mestni in okrajni ekonomiji, ter v KDZ v Bakovich. Napak je prezeleti prizadevanje delavcev semenarne Tonačka in Čerpnjaka, ter poslovodje Bokana, ki so večkrat ponoči iztovarjali semenski krompir.

V murskosoboškem okraju smo letos zamenjali nad 18 vagonov krompirja, kar se bo orecej poznalo pri letošnjem pridelku. Že v začetku članka smo govorili o nujnosti povečanja krompirjevih posevkov in hektarskih donosov, kar velja za privatni, kakor za socialistični sektor. S paenjem krompirja bomo izboljšali kolobar, v katerem okopavine še vedno nimajo svojega mesta. Zato bo zamenjava krompirja stalna naloga KLO. Stremeti moramo, da bo vsako gospodarstvo menjalo

krompir vsaj vsako drugo ali tretje leto.

Vsi vemo, da zahteva zamenjava krompirja obilo stroškov. Poskrbimo, da bomo v Prekmurju sami pridelovali semenski krompir, kar bo pocenilo zamenjavo, kmet pa si ga bo laže nabavil. R.

Pletarne potrebujejo šibje divjih vrb

V Ljubljani imamo podjetje »Doma«, ki je prejelo naročila za večje količine pletarskih izdelkov, največ za cvetlične košarice. Pletarne bodo lahko ugodile vsem naročilom, če jih ne bo motilo pomanjkanje vrbovega protja.

Ob rekah, potokih in močvirjih rastejo vrbe, tam je dovolj njihovega šibja. V vrbovih nasadih poiščimo dragoceno surovino. To moramo storiti ob pravem času, kajti pozneje izgubi šibje svojo vrednost zaradi nove vegetacije.

V nekaterih okrajih (Dol. Lendava, Ptuj, Soštanj, Idrija in Jesenice) so dosedaj nabrali in oddali precejšnje količine protja divjih vrb. Od njih so prejele pletarne blizu 35 ton vrbov, od ostalih pa samo 15 ton. Nabiranci so zanj dobili lepo plačilo, blizu 400.000 dinarjev, poleg tega pa še stimulacijske nagrade pri nabavi tekstilnega in drugega blaga.

Splošne kmetijske zadruge so od »Doma« v Ljubljani dobile pooblastilo, da odkupujejo vsako količino protja, ki naj bo suho, olupljeno (beljeno), z neomejeno dolžino. Sprejemajo le šibe, debele od 2 do 15 mm na debelejšem koncu. Trenutno rabijo pletarne največ tankega protja (2 do 4 mm) v vsaki dolžini. V takšnem stanju ga plačajo po 55 dinarjev za kilogram.

Za našo graditve so nam potrebne devize, ki jih lahko pridobimo z izdelki domače obrti. Zato je treba poživiti akcijo nabiranja vrbovega protja, kajti samo z izbranimi in kakovostnimi izdelki bomo uspeli, pri širjenju in utrjevanju zunanega trga.

Poleg izplačila v gotovini prejmejo nabiranci (na vsakih 150 kg protja) tudi nagrado v obliki stimulacije pri nabavi blaga. Splošne kmetijske zadruge s KLO — imajo nalogo, da organizirajo nabiranje šibja, pri čemer naj pripomorejo množične organizacije, zlasti pa pionirski odredi po osnovnih šolah.

Protje, ki smo ga porezali, mora biti takoj obeljeno, ker se sicer pokvari in je za pletenje nesposobno. Nabiralki dobijo podrobnejša navodila v kmetijskih zadrugah, glede strokovnih navodil pa se naj obrnejo na rečne nadzornike.

Iz protja bomo torej izdelovali pletene izdelke za inozemstvo. Kmetijske zadruge imajo po novem načinu trgovanja pravico do predpisane odstotka z izvozom ustvarjenih deviz, s katerimi potem same razpolgajo.

Potrebno je, da odkrijemo nove rezerve izdelkov za izvoz. Pri nabiranju vrbovega šibja se nam ponuja lepa priložnost za zaslužek, obenem pa pomagamo skupnosti, da pride do prepotrebni deviz. M. M.

CELJANOM JE USPELO, DA SO ODNESLI IZ MURSKÉ SOBOTE DRAGOCENO TOČKO

Mura : Kladivar 3:3 (2:1)

V nedeljo je mostvo Mure odigralo na domačem igrišču prvenstveno nogometno tekmo Slovenske lige s Kladivarjem iz Celja. Igro lahko delimo v dva dela. V prvem delu igre je bilo domače mostvo v premoči, razen v prvih minutah, ko so bili gostje nevarnejši. Že v 9. minuti je uspešno gostom, da so potresli mrežo Mure. Minuto kasneje je Norčić z dnešne s strani poslal žogo pred vrata, kjer se je zmesal Horvat, ki jo je z bližino pogoltno nemočeno metarja v mrežo ter je s tem izenačil rezultat. V 13. minuti so Celjani izvedli protinapad, vendar se jim je uspešno zauparstil Klepac, ki je žogo v zadnjem n.p.u odbil od praznih vrat nazaj v polje. Dve minuti kasneje je Zečko preigral nekaj igralcev, podal žogo Horvatu, ki je iz 20 metrov takoj ostreljal preko mreže in dosegel drugi gol. Do konca prvega dela igre je ostal rezultat nespremenjen, čeprav je posebno domače mostvo imelo prilike za dosego golov.

Drugi del igre je nudil povsem drugačno sliko. Celjani so bili večino v premoči ter so posteno zapostili domačo obrambo. Mostvo Mure je v tem delu igre odvedovalo in mu ni uspelo, da bi povečalo svoje vrste. V 15. minuti se je potresilo Hrastelju, da je z nizkim strelom v levi spodnji kot dosegel tretji gol za Muro. To Celjanom ni vzelo poguma ter so vztrajno napadali. V 17. minuti je moral Rezonja pobrati žogo iz mreže. Kljub občini premoči jim je šele v 39. minuti uspelo, da so iz kota dosegli tretji gol in tako postavili končni rezultat 3:3. Zadnje minute igre so pripadale domačemu mostvu, ki je silovito napadalo in izsililo dva kota, ki pa sta bila brezuspešna.

Domače mostvo nas kot celota s svojo igro ni zadovoljilo, posebno v drugem polčasu. Posebno ožja obramba je doživljala ponesrečen dan in je pokazala eno najslabših iger v letošnjem letu. Zaradi poškodb Vrtačarja je vodil napad Hrastelj, ki se ni popolnoma znašel. Vse to je vplivalo na celotno akcijo napadalne vrste. Pohvaliti pa je treba Norčića Ludvika, ki je v drugem delu igre bil teber obrambe in je predvsem njegova zaslug, da Celjani niso odnesli obeh točk iz Sobote. Mostvo Kladivarja je pokazalo dobro igro, posebno v drugem polčasu, vendar pa je bila njegova napadalna vrsta premalo odločna pred vrati domačinov.

Mura II : Ledava (Čenelavci) 8:2

Pred srečanjem Igašev je bila odigrana prvenstvena nogometna tekma med Muro II in Ledavo, ki se je končala z visoko zmago Mure. Igra ni bila zanimiva, ker igralci obeh vrst niso pokazali istega, kar so gledalci pričakovali. Zmaga Mure je popolnoma zaslužen, vendar bi bila lahko še višja, če se ne bi žoga nekakrat znašla v avtu, namesto da bi jo domačini poslali v nasprotnikovo mrežo. Tekmo je objektivno sodil Flisar. —ček

S prvenstvene nogometne tekme v Ormožu

Predzadnji nedeljo je bila v Ormožu odigrana prvenstvena nogometna tekma med domačim mostvom in enajstorico SNK iz Ljutomera. Tekma se je končala z zmago Ljutomerčanov 4:2 (2:2). Igralci tokrat niso imeli lahke naloge. Lov za žogo je bil zelo otežekoven vsled blatnega in poljskega terena.

V začetku igre so na igrišču prevladovali domačini, ki so kaj kmalu prišli v vodstvo z rezultatom 2:0. Ljutomerčani so zatem uredili svoje vrste in povezano zaigrali. S točnimi kombinacijami so nekajkrat prodili do nasprotnikovih vrat. Do konca polčasa so po Potočniku in Peklarju izenačili rezultat na 2:2.

V drugem polčasu so domačini precej popustili. Iako da je uspešno Ljutomerčanom, da so po 80. minuti in Straknu se dvakrat potresli nasprotnikovo mrežo. Svoje je opravila tudi ljutomerska obramba in srednji napadalec. Domačini so pokazali dokaj raztrgano igro in se večkrat niso pravočasno znašli. Rezultat popolnoma odgovarja toku igre, dočim je zmaga Ljutomerčanov zaslužen.

Tekmi je prisostvovalo 150 gledalcev, sodil pa je tov. Flisar iz Murske Sobote objektivno in brez napak. —ko

Tudi motoristi so tekmovali

V nedeljo predpoldne je soboško avto-moto društvo priredilo po mestnih ulicah večje krožne motorne dirke, katerih se je udeležilo 28 vozačev različnih kategorij. Proga je bila vsled ostrih ovinkov in nerazgledanosti terena težavna, ter je zahtevala veliko spretnost kmetovalcev. V prvi dirki lahkih motorjev je zmagal vozač Lesjak Anton s časom 2:48 min., v kategoriji 125 ccm Srotar Jože s časom 3:23 min. (3060 m), v tretji dirki polteških motorjev Fartel s časom 4:40 min. (4.080 m), v kategoriji 350 ccm pa Irgo Stane s časom 4:33 min.

Tekmo je z zanimanjem gledalo veliko število prebivalstva. Avto-moto društvo v Murski Soboti je zadnji dve leti doseglo pomembne uspehe, tekma 380 članov. V preteklem letu je priredilo med drugim tudi več tečajev za soferje, letos pa je usposobil večje število traktoristov. V kratkem bodo končali s soferskim tečajem. —k

V Ljutomeru so ustanovili brodarsko-pomorsko društvo

V preteklem tednu je bilo v Ljutomeru ustanovljeno brodarsko-pomorsko društvo, ki si je že prve dni pridobilo 30 članov. Društvo si je za začetek takoj nabavilo več »kajakov«, ter bo začelo s treniranjem, za kar ima na Muri in njenih številnih pritokih dobro možnost. Inicijator mladim ljutomerskim kajakarjem je treba pozdraviti, saj je bila ta panoga športa doslej vse premalo poznana v obmurskih okrajih. —k

DVAKRAT SO ODŠLI SOBOŠKI PLANINCI V PRIRODO

Planinsko društvo v Murski Soboti je v zadnjih tednih priredilo za svoje člane in prijatelje dva lepa izleta v prirodo. Najprej smo šli v Srednji breg (tromejni), odkoder se odira krasen razgled na avstrijske zasnene planine. Krenili smo mimo »turistične« koče v Dolčici, ki je tudi ob nedeljskem času zaprta. V bližini koče je občestni napis »Turistična koč«, ne vemo pa kdo zopodari v njej in kakšen je pravzaprav namen te ustanove. Mnenja smo, da bi lahko ta koč služila propagandi turizma v Prekmurju in bi priporočali, da ji merodajni faktorji posvetijo več skrbi. Kočo naj bi vzelo v upravo turistično ali na prostorsko društvo. Izlet je udeležilo 25 ljubiteljev prirode, ki so bili zelo navdušeni nad prirodnimi lepotami.

Dne 6. t. m. je društvo priredilo izlet na Domačko goro (883 m) in v Rogško Slatino. Tovarski Rožman, izvršitelj Okrajnega magazina, je varno popeljal 40 planincev do Sv. Jurja ob vrhozja gore, odkoder se je večina povzela na vrh. Domačka gora je sicer le blizu 900 metrov visoka, toda vzdiže se iznad nizkega grebeva, visoko osamljena s svojimi tremi vrhovi. Zelo lepo je vidimo iz M. Sobote, kadar je lepo vreme. Vrbove ima silno ostre, skalnato prepadne na sever in jug, porasle z lepim cvetjem. Ob kateri koli strani jo gledas, povsod ima drugačno obliko iz Rog. Slatine se vidi kot krasen stožec. Že v davnih časih je bila ta gora znamenita, saj so imeli stari pozanski prebivalci in nekdanji Slovenci na njej svetišče svojih božanstev. Domačka gora odpira krasen razgled po Dravskem polju in Pohorju, tja preko Prekmurja do Blatnega jezera. Planinska koč je še vedno v razvalinah, toda nedolgo planinsko društvo Majerje bo v kratkem obnovilo. Po sestopu z gore so si udeleženci izleta oredali še naše znamenito zdravilišče Rogško Slatino.

V kratkem bo društvo priredilo še več prijetnih izletov. Društvo šteje že preko 280 članov. V Beltinčih ima še skupno vodvodstvo znanca ljubitelja prirode tov. Balčec Marko-Dimčar, ki šteje že preko 400 članov, izmi imajo vrednosti na železnici, kadar notuje v skrajni je lepo vreme. Koah pa znižano ceno pri prevoznih in prebranih. V kratkem bo organiziralo še novo društvo ljubiteljev prirode, društvo skautov (tabornikov), ki bo »brinilo« mladino in odrasle ter jo navajalo k tabornišemu življenju v prirodi. Dr. P. J.

Razpored prvenstvenih nogometnih tekem za 3. junij 1951:

Ledava : Ljutomer v M. Soboti, ob 10,30 uri (Perkič Rudolf).
Elan : Ormož v Radgoni, ob 15. uri (Strajnsak Janko).
Mladost : Mura v Lendavi, ob 14. uri (Zoldoš Evgen).
Nafta : Panonija v Lendavi, ob 15,30 uri (Zodos Evgen).
Rakčičan je prost. *

Ker je Zvezda iz Doline odpovedala nadaljnje sodelovanje in se ni odigrala polovico tekem, se dosedaj odigrane tekme razveljavijo. Vsi klubi, katerim je zreb prisodil srečanje z Zvezdo, so prosti v tistem klubu, v katerem je srečanje z imenovanim klubom bilo predvideno. *

Opozarjamo klube, kateri še niso poslali slik svojih igralcev, da to nemudoma store, ker v nasprotnem slučaju ne bodo verificirani in izgubijo pravico do igranja. *

Nogometni klub, ki vloži protest, naj priloži 600 dinarjev, kateri znesek bomo ob ugodni rešitvi vrnili pritožitelju, v nasprotnem slučaju pa zapade, v korist Poverjenjstva. Brez takse protestov ne bomo obravnavali. *

Rezultati drugega kola:
Panonija : Ledava 3:3 (1:2)
Mura : Rakčičan 1:1 (1:1)
Ormož : Ljutomer 2:4 (2:2)
Tekma Nafta : Elan ni bila odigrana, vsled poplave. *

Zmaga ljutomerskih kegljačev nad Ptujčani

V nedeljo 13. t. m. je bila v Ljutomeru odigrana prva kegljaška tekma, ki smo jo gledali v novozgrajenem, modernem kegljišču pri poslopju hotela »Triglav«. Po mednarodnih predpisih zgrajeno kegljišče je v ponos Ljutomerčanov, ki so preko svojega Mestnega ljudskega odbora pomagali pri gradnji.

V prijeteljski tekmi so se domačini srečali z gostujočim mostvom Ptuj. Dasiiravno gre za prvo srečanje na domačem kegljišču, so domačini prebravili premagali svoje nasprotnike.

Rezultati tekme so naslednji:
V srečanju prvih mostov (otvoritvena igra) so zmagali domačini z rezultatom 297:289. v igri drugih mostov so Ptujčani doživeli poraz pri rezultatu 190:233. v tretji igri članov prvega mostva pa so spet postavili končni rezultat Ljutomerčani, ter premagali goste z 285:274.

V domačem mostvu so dosegli najboljšo rezultate: Zagar Janez, Vinkovič Ernest, Pevec Sandi, Zavrtnik Lojze in Remiš Franc.

Junak dneva pri gostih je bil Kranjc Franc, ki je pri vseh igrah ostal na prvem mestu, sledijo mu: Harunga Martin, Majer Julij in Lajos Salosi. —ko

... in z Mariborčani?

Preteklo nedeljo pa so se srečali ljutomerski kegljači z nasprotnikom mariborskega »Poleta« (Kletri-košev) in jih visoko premagali z rezultatom 278:140.